

РЕШЕНИЕ

№ 4039

гр. София, 18.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 30.05.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Милена Рашкова и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **3879** по описа за **2014** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], представлявано от В. Л. Ц. - ликвидатор, срещу Решение от 06.01.2014г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110-ти състав по НАХД № 9279/2013г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-2205587/28.02.2013г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда"-С. /Д.-С./. С наказателното постановление, на основание чл.85, ал.4 във вр. с чл.83 от Закона за насърчаване на заетостта /ЗНЗ/ на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 5400 лева за нарушение на чл.24, ал.1 с.з. Недоволен от решението касаторът го обжалва и моли да бъде отменено, както и потвърденото с него наказателно постановление, по съображения, че са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и неправилно е приложен материалният закон. Намира, че решението страда и от порока необоснованост. Съдът не взел предвид разпоредбата на чл.85, ал. ЗНЗ и направеното във въззивната жалба оспорване на компетентността на административнонаказващия орган. Според касатора отсъствието на посочен акт в наказателното постановление, по силата, на който директорът на Д.-С. е изрично упълномощен да представлява изпълнителния директор на ИА "Главна инспекция по труда", прави наказателното постановление

нищожно, а представените по делото писмени доказателства не оборвали този извод. На следващо място не отговаряло на фактите по случая посоченото в мотивите на обжалваното решение, че ликвидаторът твърдял пред проверяващите, че не знаел, че трябва да подаде уведомление.

В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно уведомен, не се представлява.

Ответникът по касационната жалба - Дирекция "Инспекция по труда"-С., чрез юрк.Т. оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

С обжалваното наказателно постановление е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора за това, че на 05.11.2012г. е прекратил трудовите договори на двадесет и седем работници на дружеството, заемали различни длъжности в хотел "В.", [населено място], [община], поради закриване на част от предприятието. Това било установено при извършена 18.01.2013г. проверка от инспектори в Д.-С. по повод сигнал от Бюро по труда за множество лица, които се регистрират и искат обезщетение за безработица и се потвърдило от представените на проверяващите заповеди за прекратяване на трудовите правоотношения. За прекратяването на 05.12.2012г. били подадени уведомления до НОИ, но не е постъпвало уведомление в Агенцията по заетостта за предстоящото масово уволнение.

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд е обосновал извод за липса на съществени процесуални нарушения при съставяне на акта за установяване на административното нарушение /АУАН/ и издаване на наказателното постановление, както и съответствие на последното с материалния закон. По отношение на компетентността на административнонаказващия орган е извел извод за съответствие с разпоредбата на чл.85, ал.1 и ал.4 вр. с чл.75, ал.2 ЗНЗ, с оглед представената Заповед № 3-0011/12.01.2010г., издадена от изпълнителния директор на ИА "Главна инспекция по труда".

Така постановеното решение е правилно.

Съгласно чл.75, ал.1 и ал.2 ЗНЗ цялостният контрол по спазване на закона, както и на другите нормативни актове в областта на заетостта и безработицата, се упражнява от министъра на труда и социалната политика, а специализираната контролна дейност се осъществява от Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" към министъра на труда и социалната политика. По отношение на административнонаказателното производство разпоредбата на чл.85, ал.1 и ал.4 ЗНЗ предвижда, че нарушенията се установяват с актове, съставени от държавните контролни органи, а наказателните постановления се издават от ръководителя на съответния контролен орган или от упълномощени от него длъжностни лица, съобразно ведомствената принадлежност на съставителите на актове. От приобщените по делото доказателства се установява, че

със Заповед № 3-0011/12.01.2010г. изпълнителният директор на ИА "Главна инспекция по труда" е предоставил правомощията по издаване на наказателни постановления по актове, съставени от инспектори на дирекциите "Инспекция по труда" на техните директори. Това опровергава твърденията на касатора за "нищожност" на наказателното постановление.

На следващо място не могат да бъдат споделени доводите в касационната жалба за отсъствие на деяние, съставляващо административно нарушение. Твърдението на представляващия дружеството, че е бил наясно с предстоящото масово уволнение, с оглед което е изготвил и изпратил до компетентните органи уведомление по чл.24, ал.1 ЗНЗ, не кореспондира с доказателствата по делото. Съгласно посочената разпоредба работодателят уведомява писмено съответното поделение на Агенцията по заетостта относно предвижданите масови уволнения не по-късно от 30 дни преди датата на уволненията. Компетентен орган, до който следва да бъде отправено уведомлението е именно съответното поделение на Агенцията по заетостта, което по силата на ал.2 на с.р. има задължение да изпрати копие от него на общинската администрация; териториалното поделение на Националния осигурителен институт и териториалното поделение на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда". Следователно това, че представляващият дружеството е изпратил на 05.12.2012г. уведомление до НОИ, не изпълнява задължението по чл.24, ал.1 ЗНЗ и съставлява нарушение, за което е предвидена санкцията по чл.83 ЗНЗ - глоба или имуществена санкция за работодателя в размер 200 лв. за всеки уволнен.

Предвид изложеното касационната инстанция в настоящия ѝ състав, намира, че при постановяване на атакуваното решение въззивната инстанция не е допуснала нарушенията, сочени в касационната жалба и като постановено при правилно приложение на материалния закон, решението следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.01.2014г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110-ти състав по НАХД № 9279/2013г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.